

PEST, JULIUS 26.

30. szám.

II. FÉLÉV. 1860.

Megjelenik e lap hetenkint egyszer: csütörtökön. Előfizetési díj: helyben félévre 1 frt 31 kr., s egész évre 2 frt 62 kr. aust. ér.; vidékre postán félévre 1 frt 66 kr., s egész évre 3 frt 32 kr. aust. ér. Az előfizetési pénzek a Szent-István-Társulat ügynöki hivatalába (Lipót-utca, 8. sz.) bérmen-tesen, a lap szerkesztését illető levelek pedig a „Katholikus Néplap” szerkesztőségéhez (Pest, Képiró-utca, 4. sz.) intézendők.

Sz. Anna asszony a ker. szülők példányképe.

„Erős lelkű nőt ki talál? Becsesebb az sokkal a messziről s utolsó szélekről hozott gyöngyöknél.”
Példabesz. XXXI.

Szent Anna asszony, kinek szülőt nem ismerjük, a Dávid nemzetségéből származott sz. Joachimmal lépett házasságra, kívül erényesen és jámborul élt; de sokáig gyermektelenül. Ezen, ama korban föltöbb szegényteljes gyermektelenséget ő a legnagyobb békeitűréssel és Isten akarátán való megnyugvással viselte; szüntelen esedezett azonban mégis Istenhez: áldaná meg őt egy magzattal. Végre meghallgatta az Úr az ő jámbor szívének könyörgését, és boldog anyjává tette őt a legboldogabb és áldottabb szüz Máriának.

Teljesülve lón tehát ekként szent Anna asszonynak régtől táplált forró ohajása. De lankadhatatlan is volt ama buzgalom, melylyel szeretett magzata irányában szülői kötelmeit teljesíté. Példánykép e tekintetben az ő szent élete, melynek vonásai szebbek, becsesebbek sokkal a messziről s utolsó szélekről hozott gyöngyöknél. Méltán állítatik tehát az ő szent példája az egyház által a ker. szülők elé a végett, hogy azt gyermekeik nevelésében tehetségök szerint követni igyekezzenek. Ugyanis

a) Szent Anna-asszony az ő szeretett férjével, Joachimmal, már gyenge korától oktatta szerelmes magzatát az erényre és jámborságra. Alig volt három éves a kisdéd szüz Mária, s már följánlották őt szülői Istennek a végre, hogy a „szent szüzek” közt a templomban ő is szolgálatot tenne az Urnak. Gyorsan is haladt ő az erények ösvényén fel a tökéletesség tetőpontja felé; mi, Isten különös kegyelmén kívül, melylyel e szent szüz lelkét elárasztani akarta, bizonyára arra is mutat, hogy istenfélő szülői által már gyenge korától fogva oktattott az erényre és jámborságra. Legremekebb kép volt azért az ő erényekkel ékeskedő szép lelke, mely Istennek annyira megtetszett, miszerint nem kételkednék a bold. Szüzet az ő szent Fiának anyjúl oly számtalanok közül kiválasztani, s őt e legnagyobb méltósággal valósággal fel is ruházní.

Azért, ha jámbor, istenfélő s erényes gyermekeket akarnak a ker. szülők magzataikban szemlélni, s azokban szülői örömeiket találni, szükséges, hogy azokat sz. Anna asszony példája szerint már kisdéd koruktól oktassák erayedetlen buzgalommal az erényre és jámborságra. Mig gyenge s fogékony a gyermeki szív, mely mint viasz minden benyomást befogad, kell abba a szülőknek elhínteni a vallásosság, erény, istenífélelem, és szeretet üdvözítő magvait. S miért épen ekkor? Mert tiszták s ártatlanok a kisdédek, mint az angyalok mennyben, mint a lilium szeplőtelen levele, mint a harmatgyöngy, mely égből áldásként hull alá. Nincs bennök semmi indulat, legfőlebb örülni tudnak, ha a szülő enyeleg velök. Nincs szívökben semmi viharos szenvedély; csendes az, mint az ártatlan lelkismeret. Mi sem könnyebb tehát, mint a kedves szülői haugnak ez ártatlan s olvadékony lelkeket, úgy szólván, egygyé forrasztani minden jóval. Azért mondja az Isten lelkétől ihletett böles is az ő-testamentomban: „Vannak fiaid? Oktasd őket, s hajltsd azokat kicsinységöktől fogva.” Gyöngye esemeték ugyanis a magzatok az Úr kertjében, melyek kellő növéstre nem juthatnak, ha csak valamely fához nem köttetnek, s annak támasza mellett fel nem nőnek. E támasz a ker. kath. vallás elvei szerint intézett szülői jó nevelés. — A kisdédekben is korán mutatkozik az eredendő bűn következménye, a rosra való hajlandóság csirája; mely, ha vallásos nevelés által a szülőktől jókor ki nem tépetik, csakhamar megérik a gonosz cselekedet aratására. Mire nézve ugyanazon böles egy más helyen mondja: „Ne adj hatalmat gyermekednek minden teteményre; hajtsd meg nyakát, mig gyenge, nehogy megkeménydjék, s ne higen neked, mert ez fájdalmas lesz a te lelkednek” (Eccel. 30.). Czélzást tesz itt tudnillik a szent író a gyenge fák-
nak ágaira, melyek, mig gyengék, mindenfelé hajthatók; de nem midőn már megvastagodván, hajlékonyságukat elvesztették. A gyenge korban kell tehát a gyermeki szívbe beoltani az istenífélelem- s szereteten épült vallásosság szent érzelmeit. — Nem hiszem, hogy találkoznék keresztény szülő, ki gyermekét boldoggá tenni ne akarná. Pedig az istenífélelem- s szeretettel telt, vallá-

sos szív az, mi az embert egyedül teszi igazán boldoggá mind a jelen, mind a jövő életben. Ez ugyanis azon drága kincs, melyet úgy a jelen, mint a jövő életre bőven kamatozik; melyet moly meg nem eszik, rozsda meg nem emészt, tolvajok el nem lophatnak: tehát melynél boldogítozhat egy szülő sem hagyhat hátra gyermekei számára. — Továbbá

b) Szent Anna asszony buzgón iparkodott az ő szerelmes leányát, a bold. Szűzet, minden oly ártalmas helyektől s veszélyes társaságoktól visszatartani, melyek az ő életének szentségére legkisebb homályt is vethettek volna. Már mint három évest átadta őt az „asszonyi szent gyülekezet”-nek, hogy távol a világ zajától a „szent szűzek” közt a templomban ártatlan szívének erényei még erősebb gyökeret verhessenek, s az isteni kegyelem jótékony harmatának hozzájárultával szebb virágzásnak örvendhessenek. — Szép példa ez ismét a keresztény szülőknek, mint kelljen az Isten által gondjaikra bízott gyermekeiket a rájuk nézve veszedelmes helyektől s ártalmas társaságoktól visszatartani, ha az azok szívébe beoltott vallásos szent érzelmeket megőrizni, s szülői fáradozásaiknak örvendetes gyümölesét szemlélni akarják. Sz. Jeromos a házasság virágának nevezi a gyermekeket; tehát valamint a virágot őrizni kell, hogy el ne hervadjon: úgy a gyermekeket folytonos vigyázat alatt kell nevelni, hogy meg ne romoljanak. A természet tövisek közé zárja a gyenge rózsát; nem azért, hogy azt megszagassa, hanem hogy oltalmazza. A szülők örökös szeméi s ama szorgos gondoskodás, melylyel gyermekeiket a nekik ártalmas helyektől s társaságoktól visszatartoztatják, efféle tövis, mely oltalmazza, nem pedig hervasztja a fejlődő gyermekeket. Hasztalan is minden fáradság, eredménytelen marad minden oktatás, fűsöde meg az egész jó nevelés, ha a szülők e mellett még nem iparkodnak gyermekeiket oly helyektől s társaságoktól is visszatartani, hol és melyek között jó erkölcsi megvesztegetnének. Csakhamar elhűtetik ugyanis ekként a tiszta vetés közé a rossz mag; felnőnek a bűnök kározos bojtornyai, gyümölesözés előtt elfojtják a legszebb erényültetvényeket. Jól hasonlítja ezért a zsolttáros az anyákat a szőlőtőzhez, a gyermekeket pedig a szőlővesszőzhez, midőn mondja: „A te feleséged, mint a bővelkedő szőlőtő a te házad oldalán.” Akarja ez által értésül adni, miszerint, valamint a szőlővesszők oly magasra kötöztetnek fel a ház falain, hogy azokról a fűrtöket szabadon le nem téphetni, akként a gyermekeket is mintegy a házhoz kell kötni, minden léptöket örökös szemmel kísérni, hogy így az erény drága fűrtjeit, melyeket mint gyenge, de termékeny hajtások, sok szülői gond, munka s fáradalom után meghoztak, rólok szabadon letépni ne lehessen. — Végre

c) Hogy a háladatosság legtökéletesebb áldozatát mutassa be sz. Anna asszony Istennek: egyetlen és legkedvesebb gyermekét az Urnak ajánlotta föl, s egészen és kiválólág az ő szolgálatára szentelte föl a jerusalemi templomban. Szép és követésre méltó vonás ez ismét a ker. szülőkre nézve szent Anna életéből. Isten azt ugyan nem kívánja a ker. szülőktől, hogy számára gyermekeiket a templom szolgálatára fölajánlják; de azt igenis megkívánja, hogy gyermekeiket az Istennek élő templomaiul, minők a keresztségben fölszenteltettek, tekintsék, s őket mint

ilyeneket szentül s szeplőtelenül megőrizni igyekezzenek. Megkívánja azt, hogy a szülői ház keresztény életmód által Istennek templomává alakítván át, ebben a gyermekek Istennek buzgó szolgálatára szó- és példával oktattassanak, s irántai tartozásaiknak buzgó lerovására minden módon serkentessenek. Megkívánja végre azt, hogy gondoskodjanak a ker. szülők arról, miként gyermek eik ne a mulandó javak s élvezetek után vágyódjanak rendetlenül, hanem inkább mindenek előtt a mennyországot tartásuk szem előtt, s ekként letegyék mintegy szívököt Isten oltárára, ott maradandót mindaddig, valámig csak a jó Istennek tetszeni fog, azt a diésőség templomába áttenni.

S ezek lennének a főbb vonások a ker. szülők példányképe, szent Anna asszony életéből.

Azt mondja a zsolttáros: „A jámbor szülőknek nemzedéke megáldatik.” Kövesse tehát minden keresztény szülő a jámbor és istenfélő szent Anna asszony példáját szülői kötelemének teljesítésében, s kétségkívül áldottak s boldogokká teendő gyermekeit!

Szóllósy János.

Kátyolok a nép életéből.

XXXV.

Szerencsétlen család.

H) A végzetes malom.

Egy malom van Veszprém vármegyében,
A Bakonynak épen a begyében;
Gyér kerekét a Gereceze hajtja,
Hébe-hóba örtenek ha rajta.
De hamis kis ér az a Gereceze:
Hamar elfut, s üres a medenceze. —

Nagy a hőség. — Mint rest gondolatnak,
Szörnyű sorsa van szegény garatnak,
Régi rozsdaporban áll a tengely,
Mozdulatlan tesped a gerendély.
Szikkadás tilt a keréklapátra,
Epedezve néz zsilipre, gátra.

Egy eső nem sok, annyi sem hull rája,
S fellegetlen a nap karimája! —
Mit a molnár gyűjtte a mederben,
Kiapadt a víz, de már régebben.
A fenék, mint Sahara porondja;
A meleg szél össze-vissza hordja.

Csöndes a ház, mint a sír vidéke,
Érezkarokkal öleli a béke;
Pusztá bambár, kamra és a katián,
Mintha volna az egész lakatlan.
Ember itt tán nem is él, s ha élne,
Szomjan-étlen éhenhalni félné! —

Oh koránsem! — Délszakán az éjnek
Kéjhabokban zajlik itt az élet. . .
Szörnyű ház ez: bojnnyikok tanyája!
Menedékét benne föltalálja
Napbuvó nép, lelkek éji réme;
Utonállók, tolvajok merénye. .

A malomnak földalatti sutja,
Melynek az öl fenekén fut utja,
Pince végén titkos ajtajával,
A pataktól öt-hat öltre távol :
Tíz, tizenkét embert zár az éjbe,
Usztatólag mézbe, vajba, tejbe. —

A törvénynek e rugott egyéni
Ide bujtak iszonyún remélni. . .
S felkészöntvén szörnyű áldomással,
Itt daczolnak a nagy óriással :
Mely a törvény palloséle által
Számotvettet élet- és halállal. —

A molnár e rémek orgazdája ;
Mestersége büneik palástja.
Az orgazda tiltott vadalmája,
Fakó Tamás eltévedt leánya :
Rémkirályné! — egy elesett angyal ;
Szív-egén rég beborult a hajnal! —

Söpredék nép! hol a hit világa,
Mely a bűnéj jégmezét bevágja,
És utat nyit a szív literébe,
Hogy bűnűját immár végzené be?
Borzasztó az oly kebel nyugalma,
Hol nem él az öntudat hatalma!

(Folytatása következik.)

N y u l a s s y A n t a l.

Az Ur jegyese.

— Történeti beszély. —

Ős Duna, nemzetem ezredéves történetének, sok öröm-, de sokkal több gyásznapnak néma tanuja, be megváltoztattak téged is a fölötted elvonult századok viharai! . . . Egykor féktelen, szilaj ifju valál : most egy vén, de ifjuerejű, sörényét olykor-olykor meg-megrázó, nyugvó oroszlánhoz hasonlítás. . . Századok előtt tán te is jobban szeretted e hont, mint most; ugy szeretted, mint azok a sir mélyén porladozó hű hazafiak, . . . és szeretted tetteikkel bizonyítád be. Elnyeléd 1052-ben Henrik császár ellenséges hajóit agyarkodó büszke hadseregével; míg ellenben 1458-ban Szilágyi Mihály negyvenezer emberét türted meg a kebledet borító jégpánczélon. És midőn negyvenezer hang Mátyás királyt élteté : te is felsohajtlál örömedben, hogy kebled jégpánczéla megrepedt belé. . . Más idők voltak akkor. . . A nemzet vérével itatott téged, és te a honfivértől fölmelegülve, átkarolád óriás karoddal a hon szívét, Buda-Pestet, és a partjaidon fekvő többi városokat. Elmúltak a régi szép idők, azóta sok minden megváltozott . . . megváltoztál te is vén folyó! . . . Talán a beléd ömlő idegen elemek változtattak meg? . . . De bármí legyen is oka e változásnak, annyi bizonyos, hogy te sem szereted már ugy e hont, mint szeretted egykoron. . . Őlő karjaid lesiklottak az őlött városokról, csak Komáromot tartod még őlelve; de annak őlélésében is a Vággal osztazol. És te is, mint a nagy ősök honának mostani lakói közül oly sokan, oly igen sokan, kevés kegyelettel viseltetel az ősi romok iránt : elrombolod, szétszórod azokat, me-

lyek utadban esnek. . . Igy rombolod naponkint az ősi emlékekben gazdag Margit-szigetet is.

Vagy talán fájdalom szülte haragodban teszed azt, tapasztalván, hogy kevesen vannak, kik az ősök hátramaradt emlékét tisztelnék, kivált a Margit-sziget virányaít tapodó idegen ajku nép között? . . . Fékezsd haragodat űs folyó! hiszen e szigetnek honfivér áztatta földén minden igaz, őseihez hű magyar kegyelettel borul le az egykori diésőség szent romjai előtt. . . Tüntesd föl inkább kebled sima tükrén e sziget egykori fényes alakját, büszke vára-, ajtatos zárdái- és kisdéd falujával; regéld el azok történetét, hogy elmondhassam, és az ide mulatni járó nép megtudhassa, miszerint a földet, melyet tán gondtalanul tapod, Isten és haza iránti szeretet, a szülők iránti engedelmisség szentelte meg . . . és az égő csipkebokor előtt álló Mózesként oldja le sarút, vegye le fővegét; mert nekünk magyaroknak szent a hely, a hol áll, merre jár; és a fák lombjait szelid szellőként az egykor itt éltek imái lengetik, áldást esdve a magyar hazára.

A látogatók.

Az emlékezet szárnyain repülünk vissza a multba, s az 1260. év táján állapodjunk meg a budai várhegyen.

Gyönyörű panoráma áll előttünk. A két testvér-város fölött négy ágra oszló Duna közepén lebegni látszó tündérbáju Margit-szigetnek simulnak a folyam hízogó hullámai, mintegy boldogoknak érezve magukat, hogy a gyönyörű szigetet körülölelhetik, melynek alsó részén a premonstreiek prépostsága áll toronnyal erősített egyházával, fallal körített hosszukás négyszegű téren; felső részén pedig az esztergomi érsek vára büszkélkedik, négy láb széles falával; a sziget mindkét oldalán kardalaku bástyák s ezek közepén erős toronnyal, melynek tövét a tehetetlen diühében kifáradt folyam habjai, mint a legyőzött ellen az őt porba sujtó kezét hízogóleg nyaldossák. A vár hátsó részét laktanyák, raktárak és a várhoz tartozó egyéb épületek foglalják el. A vártól ismét lefelé a kisdéd Szent-Pál falu nyulik el kicsiny, de tiszta házaival, s ettől dél-keletre mintegy 40—50 öl távolságban a Boldogasszony-apácák kolostora remek egyházával és a hozzá tartozó épületekkel, az apácák tanításával foglalkozó domonkosi szerzetes lakával s a térfieselő házakkal. Azonban, mi leginkább meglepi a szemlélőt, az a néhány év előtt készült egyház és kolostor, melyen nagyon meglátszik, hogy a király alapító, kedves leánya és társnői számára építettvén azt, nem kímélte a költséget. A teljes pompájában díszlő, góthizlésű egyház tornyáról messze ragyog megváltásunk szentjele, a gazdagon aranyozott kereszt, s oly hívólag int fény sugarára, hogy hívásának lehetetlen ellentállani; ki egyszer azt megpillantja, szíve, lelke annak közelébe vágyik. . .

Az egyházba belépőnek első pillantása önkénytelenül is az aranygazdag főoltárra esik, melyre a boldogságos sz. Szűz remek képe tekint alá. A szentély egyik oldalát sekrestye, a másikat Margit oratoriuma foglalja el; és a főoltárral szemközt fekvő templom-pitvar fölött merész metszésű oszlopokon a kolostorral összekötött karzat nyulik el.

Az egész épületet s a hozzá tartozó kertet fal veszi

körül. Ki a távolból tekint e kertbe, az előtt úgy tűnek föl az apácák hófehér öltöneikben a zöld bokrok és tarka virágok tömkelegében, mint valami tulvilági lények; mert csak is szárnyaik hiányzanak, hogy égből szállott szeráfoknak higye a kevésbbé ábrándos szemlélő is. . .

Midőn történetünk kezdetét veszi, gyönyörű tavaszi nap hinti sugárait a Duna sima tükre fölött uszó szigetre. Az egész táj felett néma ábrándos csend honol, melyben oly meghatólag hangzik az egyházból kihallatszó ének, hogy hangjára még a bokrok hűs árnyaiban zengő kis madárkák is elhallgatnak. . . Nincs is meghatóbb valami, mint a szívből jövő, szívhez szóló, s a lég könnyű szárnyain ég felé emelkedő egyházi ének! . . Kit ez megindítani nem képes, annak szíve nincs. . .

Elhangzott az ének, megnépesült a zárda és a kert. Az előbb elnémult kicsinyke szárnyasok újra megkezdék dalukat, üdvözölvén a kertben megjelent és szellemeként föl-alálegő, vagy munkálkodó szüzeket, kik közül egy a rózsabokrok között járdaló szüz vonja magára leginkább a figyelmet. Finom, inkább barna, mint fehér arczbőre, melyen a leggyönyörűbb rózsapír tör át, a se-lyempuhaságu sűrű fekete szemöldök alatt csillogó gyémántfényű, éjsötét szempár, a bájos metszésű, kissé hajlott orr, a piczinke bíbor ajkak a görög szépségek egyikét állítják előnkbe. A deli természetnek a pongyolán derékhoz szorított hófehér zárdaöltöny, mely barna arczához kimondhatlanul jól áll, még több bájt kölesönöz.

A szépséget alig sejtő s azzal legkevesebbet törődő szüz lassu léptekkel jár föl s alá testvérei, a rózsák között, s nem törődve környezetével, önmagába látszik elmerülve lenni. Ajkain néha-néha egy-egy mosoly játszik, talán tiszta szüz lelke oly közel rokonaival, az anyalokkal társalog. . . Merengésben nem látszik észrevenni a méla csendet zavaró, távolról a budai oldalról hangzó és mindinkább közeledő evező-csapások zaját, mely társnői figyelmét rég magára voná.

Elnémult a zaj, és rövid idő múlva a zárda körül léptek s annak ajtaján kopogás hallatszott. — Az adott jelre föltárult ajtón IV. Béla király lépett be magas vendégével, Ottokár cseh királylyal s néhány kísérőjével.

A magas látogatók figyelmeztetve az ajtót felnyitó által, lassu léptekkel közeledtek az illatos rózsák között mélézva andalgó szüzhöz, ki csak akkor vette őket észre, midőn már mellette állottak.

A meglepett szüz felveté igéző szeméit. Első pillantása a bámulatában szoborként mozdulatlanul álló Ottokárra esett; és azon pillanatban, mint kit bűvös erő ihlet, arczát bíborpír és egész testét reszketés szállta meg, mit egy rövidke percz után atyja kebelén rejtett el a kíváncsiak tekintete elől. . . A szüz IV. Béla király leánya, Margit volt.

A kerti találkozás után a kolostor megszemplésére vezeté a király magas vendégét, kit azonban a kolostor szépségei kevésbbé látszottak érdekelni; mert szeméi szüntelen a szép szüzet látszottak keresni.

Rövid szemle után eltávoztak a magas látogatók. A cseh király egészen más érzelmekkel hagyta el a szigetet, mint arra rövid idő előtt lépett. A szigetre jöttökhöz kérdést után intézett a mellette ülő királyhoz; most ellenben szóltanul mereng a sima viziükre, mint

a ki valamely igéző kép szemléletébe van elmerülve. Igen, egy képet, egy gyönyörű képet szemlél ő. . . egy képet, melyet élethűn igézőleg lát mindenütt, hová tekint; mely oly közel van hozzá, saját kebelében, szíve mélyén — szíve közepén, hová csak néhány percz előtt lopta be magát tudtán, akarátán kívül. . .

A hosszu esendet Béla szakítá meg, kérdést intéz-ven magas vendégéhez a sziget- és az abban látottakról.

— Én csak egyet tudok — válaszolt Ottokár, gondolatát tovább fűzve s a viz felszínéről föl sem pillantva — azt az egyet, hogy a szigeti kolostornak egy nagy, igen nagy kincse van. Ha e kincset enyémnek mondhatnám, nem adnám a világ minden kincseért, — nem az egész világrért! . .

— Ha e kincs ajándékozása tőlem függ, tekintsd sajátodnak — válaszolt Béla, kinek Ottokár jóindulatára igen nagy szüksége volt.

— A kincs tied, oh király! és csak is megegyezé-sseddel lehetne enyém. De elajándékozni nem áll hatal- madban; és ha állana is, nem fogadnám azt el. Mert annak csak ugy van valódi bece s a birtokosra nézve, ha önmaga adja át önmagát. E kincs — leányod, Margit. . .

— Rajtam ne muljék — szolt Béla, a királyné lak- osztálya felé vezetve vendégét, hol igen hosszasan ta- nácskoztak, és honnét mindnyájan különböző érzelem- mel, de egy ohajtással távoztak.

(Folytatása következik.)

Napkeleti.

Városi levelek.

XIX.

„Szerettem a te házad díszét.”
25. — 8. Zsoltár.

Pécs. — Első plebános Fekeden. — Elődöm és utódom. — Bertalan Alajos. — Szép egyház. — Kegyer és még sem az. — Majer Vince. — Majális jó szellemben. — Uj lap Pécsert. — Jó ezélu ajtatóssági gyakor- latok. — Kitiűő ezobrász. — Kisdedővoda s hiány. — Visitatio canonica. — Gyűd. — Uj harangok. — Abaligeti szép képek. —

„Minden helységben van egy férfi, kinek családja ninesen, és mégis minden családhoz tartozik; ki a polgári élet legünne- pélyesebb tanuja, az életben tanácsadónk és részvevőnk; ki az embert születésénél fogadja és csak sirjánál hagyja el; ki meg- áldja és megszenteli a bölcsőt, a házassági és halálos ágyat, és a koporsót; egy férfi, kit a kis gyermekek szeretni, tisztelni és félni szoktak, kit még az ismeretlen is atyának nevez; kinek a keresztények legbensőbb vallomásai s legtitkosabb könyei tár- vák; egy férfi, ki a test és lélek minden szenvedésében hiva- tott vigasztalónk, és kötelezett közbenjárója a gazdagnak és szegénynek: amaz titkos alamizsnáját leteendő, emez azt pirulás nélkül elfogadandó; ezen férfi a társaság minden osztályához tartozik, és pedig az alsóbb osztályokhoz egyszerű életmódja és nem ritkán alacsony származása, a magasabb osztályokhoz nevelése, tudománya és az érzelmeknek nemessége által; szó- val: egy férfi, ki mindent tud, mert Isten fölhatalmazottja, mindent kimondhat, s ugyanazért igéje az isteni küldetés nyo- matékaival, s egy egész s tökéletes hitnek erejével szol az em- ber értelméhez és szívéhez. És ezen férfi a lelkipásztor.” Ilyen lelkipásztornak örvend jelenleg F e k e d is, mely főkegyházból plebániára emelkedett. Az első uj plebános elődöm, mert elő- tem volt egykoron ugyanott káplán; utódom is, mert én levén ott az utolsó káplán, ő követett s lett az első plebános e kies völgyben. Kivánom, hogy nevének megfelelőleg legyen igazi Bertalan apostol, s birjon alajosi ifju, Istenért lángoló szívvel s

lélekkel. — Buosu napján, sz. Háromság vasárnapján lön ünnepelesen beigtatva; mely alkalommal volt szerencsénk látni az egészen átalakított, s ujja varázsolt szép templomot. Az egész egyház ki van festve; három új oltár díszlik benne, melyek fő-éke a Bécsben készült képek. Kérdeed olvasó, ki készítette mindezt? Ki lehet ily drága időben ily adakozó? Bizony nem más, mint egy helybeli világi ur. M a j e r Vincze az ő neve, lovasvadász az ő mestersége, ki a nagyobb részt saját költségén készítette. Ő róla el lehet mondani, hogy nem kegyur, mert nem őt illetik e terhek viselése; de mégis az, mert patronusi kegyekben részesíti a falu egyházát. Ő az, ki otléte óta a templomot egész éven át gyertyák- s virágokkal látta el, úgy hogy a templom egy garast sem kénytelenített erre adni. Ő az, ki a község határan egy szép keresztet állíttatott, s számos egyszétfittkos jöttei az életkönyvében vannak megírva. Róla igazán el lehet mondani, hogy szereti Isten háza díszét. Nem hiában viseli a V i n c z e nevet, de annak meg is felel. Valamint védszentje sajátkezűleg szedte a fűrtöket a sz. mise áldozatához szükséges bor számára: úgy ez is nyugtalan mindaddig, míg a szentegyházat teljes fényben nem látja. Az Ur Isten áldja meg e jó urat hosszú boldog élettel. Ti pedig atyafiak, kövessétek e szép példát! Minden embernek van egy neve, melyet a kereszt-ségben nyert; ezen védszentje Istennél esedezik érte, de egy-uttal a kegyencnek is kötelessége védszentjének példáját követni. Oh hány nem is tudja patronusának életleírását! pedig erről elmélkedni, azt olvasni kellene, hogy így utánozhassa.

A pécsi kis-iskolások, valamint minden, úgy ez évben is kisértettek a zöldbe, élvezni a kedves májusi mulatságot. Az ártatlan öröm Istennel kezdődött. Ugyanis a városon kívüli temető-kápolnában sz. misét hallgattak, és az alatt szívrehatólag énekeltek; azután az összes tanítók és szülők kíséretében elementek az üszögi erdőbe, hol katonásdi, lapda, hinta, tekézés, rovar- s növénygyűjtés, versenyfutás, balmozás, ének, táncz, játék váltották föl egymást. Mindenkinek volt saját lobogója is, mely a kised seregnek tarka színt kölcsönözött. Adja Isten, hogy a nemzet e fiatal sarjadéka jó polgárokká fejlődjék!

A pécsi lap is megkezdi új pályáját. Még eddig magyar lap városunkban soha sem létezett. Az ügyes szerkesztő szép reményekre jogosít föl bennünket.

A nepomuki sz. János-, valamint a Jézus sz. szívrőlőli társulati ajtatosság nálunk is megtartatott.

B a r t a l i e s k i t t ű n ő műszobrásunk jeles munkákat tervez, melyeket remek vésője kétségtelenül jól fog kiállítani. Ő bácskai származású, de ugyanesak onnét kapja is a legtöbb munkát. Nem rég készített több feszületet; jelenleg egy szép Sz.-Háromság-szobrot, azután pedig Doroszló részére egy szép Kegyelem-Anyát fog kiállítani, mely az ottani bucsujáró helyre van szánva. Adja Isten, hogy jeles, szorgalmas s vallásos érzelmű szobrásunk még sok jeles művével gazdagíthassa az egyházat!

A pécsi kisedóvoda mindig nagyobb virágzásnak indul. Szigniszt, ez intézet tanítója, igen ügyesen vezeti e nehéz pályán a kisedeket; csak az ár, hogy nem minden szegény vehet részt ezen üdvös nevelésben, nem győzven a havipénzt. Kivánatos volna e cseléra egy szép alapítvány!

Megyénk főpásztora városunk négy plebániájában 15 évi szünet után „canonica emberitató” tartott, mely a legjobb sikernek örvendett.

Városunkhoz közel eső g y ű d i bucsujáróhelyre ez évben föltűnően kevesebben járándokoltak, mint más évben szokás. A pécsi nagytemplom, nem különben a nádasdi, üjöntetű harangokkal látattak el.

Abaligetén a jó plebánus ur, daczára nagy betegségének, adakozások útján két szép képet készíttetett a templom számára.

M e n d l i k Á g o s t o n .

Balatonfüredi séták.

VI.

J u l i . E h ő 8 - á n a K i s f a l d y g ő z ő s , z s u f o l á s i g , d i s z e s *) v e n -

*) E szóra eszembe jöttek a zsebmetszők, s eszmeesere nyomán B á d y I z i d o r barátom, ki minap oly értelmet akart rám erőszakolni, me-

dégekkel telve, sétantatott a Balatonon. E multság nagy élnékséget idézett elő Füreden; mert 3 frt 50 krét Keszthelyre menni, visszajönni, s e mellett még gazdagon terített leletes asztalhoz ülni, ily drága, tizedes-törtszámú világban, csekélység, s ha hozzávésszük a szellemi életet, mely nélkül a Balaton hátán még a legfásultabb kebel sem maradhat, lehet mondani, semmi. Mi ugyan nem vehettünk részt e kirándulásban a vasárnap miatt; de tanui valánk ama büvöletnek, rendkívüli örömmek, mely az e kirándulásban először résztvetteket elragadta. Egy szerkesztő, mintha csak a delphii jóda illatos füstjétől a pogányok előtt szent barlangokban a jövődő dolgokat látó mámorosságba ragadtatott volna, fölkiáltott: Hazám, hazám, hogy én itt még nem ismertelek! . . . mily bünt követtem el, midőn másutt meglátva, téged nélkülöztelek! A bünbánat áhitatával verem mellemet . . . hol vagytok ti életunt lordok, kik az egész világot beutaztatok, s már nem tudtok hová menni? jertek ide, ebbe a szegény zugországba, s vigyétek el hirté a ködös szigetebe! Miért nem tud rólnk az egész világ? hej! mert még jó magunk sem tudunk magunkról mindent. . . Tollat hamar: hadd örökítelek meg halvány alakkal te szent hevélet, mely e napot éltet legboldogabb pillanatává teremtéd! Imádlak magyarok szent nagy Istene, hogy oly szép hazát adál!

Másnap P a l á z n a k r a mentünk ebédre; nem azért, mintha tán erszényünk tines (?) lett volna, tehát gazdasági szempontból, hanem mert a szives házgazda, nt. H o r n y i k József édes urambátyám olyan ember, kit 60 éve daczára ifju lélek s tevékenység jó llemez, s annyi mindenféle szép újságot járat, hogy ha azt mind kiesépelnek, velem együtt aligha nem volna neki több jó s z á g a , mint most van. De aztán még azért is mentem el hozzá; mert szeretek az öregektől tanulni, kiknél van az ész és tanács, s kik mégis, ha nem is az elmélet száraz kamrájából, de a tanulságos tapasztalás tetsző iskolájából sokkal többet tudnak akár micsoda hányaveti fiatal embernél, leginkább pedig abban a mesterségben, melyet Nagy-Gergely pápa „mesterségek mesterségének” nevezett el, s melyet én a művészetek művészeténél is nehezebbnek tartok. A jó öreg ur,

lyet én legtávolabbról sem szándokoltam, az olvasó pedig csak ráfogva sejtethet. Bizonyítgat ő valamit, miből nekem is jutott egy a d u t , de az ü t ő nála maradt. Eszembe jönnek a „többen,” ott fen valahol, kik mondták: nem szénát, hanem luczernát szárítottunk karókon; — de annyi mégis kisült, hogy valamit csakugyan szárítottak. Lásunk kis statisztikai adatot. Tavai rendes vendég volt: 1073. — Közöttök 1 főherczeg; kereskedő 212; földbirtokos, kik között elég izraelita is volt, 103; magánzó 33; es. k. hiv. s katona 48; mindenrendű pap 48; gróf, báró 27; ügyvéd 24; bérnök 20; uradalmi hivatalnok 15; vendéglős 12; orvos 11; kézműves 9; gyárnök 6; nevelő 6; rabbi 6; világi tanár 5; polgár 4; színész 3; építészvállalkozó 3; festő 3; városi hivatalnok 3; szerkesztő 3; méraók 4; gazda 2; ügynök 2; magánhivatalnok 2; jószágfelügyelő 2; molnárnő 2; a többi, mindenféle osztályból a világon, egy-egy. A cselédek, családok tagjait, szóval a fölirt személyek járulékait nem tettük ki, mert ezekkel jó ki aztán az 1073. Ki van tehát leginkább képviselve? a tősgyökeres magyar mágnások, mint mondani méltóztatik? — 1847-ben a vendégek száma 2167 volt, legkevesebb 1839-ben, csak 1443; mégis csak 7—8 száz között lebeg a vendégek száma! B—y barátom maga bevallja, miként nem meri állítani, hogy valami iparlovag itt elvéte meg ne fordulna; de azt is tudja, hogy az ilyen 24 óránál tovább nem időzhet itt, mert fölismertetvén, szüre kitétetik. Ezzel nekünk teljes igazságot ad; mert mi is tudjuk, hogy az ilyen madarak nem is ám az egész idényt heverik itt át. Megsugom tehát, hogy tavaly 518 egyén csak keresztül utazott Füreden, kiknek rangját, nevét nem kérdé senki, itt voltak 24 óráig, a z u t á n e l m e n t e k , eltűntek mint a gőz. S nem lehettek ezek közt olyanok, kik magukat megismertetvén, jobbnak látták az odábbállást? Azután tavai a dolgozó- és cselédség-osztály tett 133 embert; ezekhez számítva azokat a 24 órai vendégeket, Füreden tavai mindössze: 1724 mindenféle egyén fordult meg, tehát a 7—8 százat még egy s z e r l e b e g i fölül; s ekként, úgy hisszük, csak azok apprehendálhatók a dolgot, kik a 8 százon t u l l e b e g n e k . Minthogy pedig a mi statistikánk szerezint 17 százra is mennek a vendégek: a B á d y barátom által védett 8 száz közül egy sincs megbántva, s e szerint Füreden a 7—8 száz ember mind szeretheti egymást. Egyébiránt nem akartunk oly drasticus módon értetni, s ha módunkban állana: az egész hazát ide csöditeni, nem pedig innét elidegeníteni szeretnők.

L. J.

hogy minden mást mellőzsek, egy előfizetési ívet adott kezembe, hol prot. lelkész és tanító urak fölhívatnak, hogy miután a prot. nép a szép iránt öntudatlan hajlamtól vezéreltetve szereti a képeket, de azokat megválasztani nem tudja, tehát előfizetés nyitattik az egyházjavítás (?) előharcosainak és bajnokainak képesarnokára. (Evang. hetilap, szerkesztő.) — Többek közt ez előfizetési fölhívásban ez is áll: „Néhol valószínűs torzképeket látunk, melyek a tavaszt, nyarat, az őszt, a telet ábrázolni akarják; más helyen mindenféle érdektelen jelenetek a közéletből, vagy éppen szentek képei ötletnek szemeinkbe.“ Istenem azok a szentek, kik Jézus Krisztussal harsogtak s ügyeért elvéreztek, de kiállhatlanok!.. Vagy éppen szentek! — Ezzel ránk katolikusokra van a célzás, mert amaz idézetnek másképp ez volna értelme vagy legalább következménye: hogy a szentek képei rosszabbak 1-ör a torzképeknél; hitványabbak 2-ör az év szakait jelölő mázolásoknál; jelentéktelenebbek 3-ör holmi közéletből merített esiriesárinál. Mert mit jelenthetne mást e kitétel: vagy éppen szentek, és az, hogy utójjára neveztetnek meg, jelöl, hogy ezeknél már alávalóbb kép nem is lehet. De hát mit véstettek azok a mi drága szenteink? Hát holmi Zöld Marcziknál alantabb állanak ők? — Szegény magyar nép, ki nyomoraid középett önkényt a Jézus, Mária, szent Józsefhez sóhajtasz föl, s ki hiszed, hogy föházod az ég felé repül, s annak kapuját a hivottak közbenjárására megnyitja — mondom szegény magyar nép, mily szánandó vagy te tehát, midőn olyanokkal díszited föl családi tűzhelyed szobáját, egy második kápolnává átalakítva azt, kiknek képei hitványabbak a torzképeknél!?. . . . De nem, nem vagy te ezért szánandó; sőt boldog vagy, mert az erények mintaképét tartod ez által tenmagad előtt: tekints bele, s légy olyan mint azok, hisz a példa vonz. Tisztítsd meg inkább te is lakodat a torzképektől, s tűzd föl azokat, kiknek élte böleső-jöktől le egész a sirig egy nagy áldás és folytonos ima volt, előbb-utóbb bőven permetezendvén az hazád és egyházadra! —

E miatti kellemetlen benyomásom sokkal kellemesebbé olvadt át ismét visszatértemkor a színházban. „Pünkösöd királynéját“ adták. Méltányoljuk Molnár ur izlését, ki a színpadra magyar életből merített, erkölcsös darabokat hoz. Említett darabban az új, de idegen, felsőköri izlés, saloni nyegleség s a legszelebb divatkör — az egyszerű, de tiszta lelket és magyar szívet képző nevelés mellé állittatik. Szerintünk legyen is a színház ne csak a nemzeti nyelv, de az erkölcsiség és a nemzeti szokások temploma; mert mely nép nemzeti szokásait levetni kezdi, az nem szereti, sőt elveti önmagát. Az ilyenre pedig azt szokják mondani: „menthetlen!“ — Este van, menjünk haza:

„Nem mozdul a levél,
Sima a Balaton;
Elnémult a harang is,
Csak én fohászokdom.“

Lukácsék János.

Katholikus hitelet.

Radna. jul. 17-én. E hó 15-én régen nem látott egyházi ünnepélynek valánk tanni. T. Pacificus Tomáskovics, kapisztrán-sz. ferencz-rendi atya tartá aranymiséjét. A telve volt, buszjárásról híres templomban 1/2 10 órakor kezdődött az ajtatosság. Evangelium után az ünnepély tárgyáról szónokolt ft. Mór Péter, lippai alesperes ur; a vezetői tisztet a helybeli zárdafőnök végezte. A szent mise után áldást osztott az Úr szolgálatában megöszült 78 éves aggastyán, ki korának daczára legjobb egészségnek örvend, s nem egyszer teljesít a szomszéd parochiakon segédlelkézi szolgálatot. Az ajtatosság alatt nem egynek lehetett látni könyeket leperegni szeméből. A barátság fűszerezte ebéd alatt a lippai dalárda mulattatá a vendégeket; a szokásos köszöntések sem maradtak el. Különösen poharat üritettünk, s megéljeneztük kegyelmesen kinevezett püspökünket, Bonna z Sándor ő mgát. K. J.

Rimócz Folyó július hó 19-én igtatattott be újonnan elnyert plebániájába ft. Gyűrky Vincze ur. Daczára a nagy

munka idői. *k, midőn minden földmives el van foglalva gabonájának learatásával, mégis, a mint az ünnepélyt hirdető harangszó elhangzott, a mezőről seregesen siettek az ajtatos hívek a templomba, hogy jelenlétökkel új kedves lelképásztorukat megörvendeztethessék, hogy reá és hivatalának megerősítésére a Szentlelket segítségül hívassák. — A vidékről is sokan gyültek össze, különösen a beigtatandó ur rokonai; a Szécsénykerületi papság szintén igyekezett jelenlétével kedves paptársukat megörvendeztetni. Megható volt hallani a buzdító szavakat, melyeket ft. Glac z Pál, kerületi esperes és beigtató ur, a beigtatás alkalmával mondott; ugyszintén a melyekkel az új plebános ajtatos híveit köszönté. — E napon Rimócz helysége valódi ünnepet ült; mert az istenítisztelet után abbahagyva minden munkat, mindenki honnartózkodott. Áldás és szerenese koszoruzza tetteit buzgó paptársunknak!

Csiksomlyó. Sárlos-Boldogasszony napján 1860. E napnak bíbor hajnalán magasztos ünnepélyre virradánk. Merre csak széttekintünk, mindenütt ifjakat látunk virágokat összehordani, melyekből füzereket kötözének a falu leányai. S miért történék ez? miért tolonga ma oly sok nép az utczákon? miért hagyták el a családapák és anyák lakait, s miért jöttek ide Somlyóra? Megmondom röviden. Ma avattának be a gymnasiumi ifjak közül a második osztálybeliek az ég dicső királynőjének, Mariának társulatába, s esküvönek föl az ő zászlója alá! Im ezért kötettek a kellemes virágkoszoruk, hogy ezekkel tudnillik a Mária-társulatba lépő unjezok mellei és karjai fölékítettessenek; ezért gyültek ma oly számosan össze; ezért hagyták el a családapák és anyák lakait, hogy láthassák a legnagyobb örömet közt kedves gyermekeiket beavattatni Mária társulatába. E nap reggeli óráiban a tanuló ifjak mindenekelőtt a muzsák hajlékában gyültek össze számos vendégekkel együtt, hogy tanáraiktól meghallják egy tanév lefolyása után az érdemsorozatot; a midőn egyszersmind a tanulók közül többen beszédeket tartottak, melyeknek befejeztével a templomba indulánk, elül vitetvén két ifju által a Mária-szobor; ezután jöttek az unjezok, fejjök gyönyörű koszorukkal ékítve, jobb kezeikben gyertyát tartva, melleik- és karjaik virágosokrokkal díszítve. A templomban először is egy e célra készült szöszekre egy 6-ik osztálybeli lépett föl, s népszerű beszédeben legkivált a szent rózsafüzér keletkezéről s ennek tudvös elmondásáról értekezett. Az ifju szónok fölemlíté, hogy ez ünnepély a székely tanuló-ifjuság között már egy évszázad s néhány évtized óta létezik stb. *) Minek befejezése után egy más 6-ik osztálybeli ifju az unjezokat bemutatá az ünnepély főpappjának, a felesiki kerület érdemes főesperesének, ft. Erános z Jeremiás urnak, kiket ő rövid, de velős beszéddel fogadott. Erre az unjezok térdre borulva, elmondák a keresztény hitvallást; mit követett az oltár zsámolyához mentel, hol ujjait a szent evangeliumra téve, esküt ténének Mária iránti hűségre. Most kezdődék a legszentebb áldás, s bemutatása, mit megelőzött a Szentlelket segítségül hívása, s Mariának főnséges éneke: „Magasztalja az én lelkem az Urat.“ Valóban lélekemelő volt hallani a számos kath. hívők ajkairól e magasztos ének zengését. A szent mise bevégeztetvén, a nemzet zsengei az alulirt által tartott beszédben figyelmeztettek, hogy élők minden napján keresztül hívek legyenek Mariához stb. Nemes Anicét.

Különfélék.

— Ő es. kir. Apostoli Fölsége folyó évi juliushó 7-én kelt legfelsőbb elhatározásánál fogva Bonna z Sándor kanonokot és helytartósági tanácsost csanádi püspökké legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

— Esztergomban folyó hó 22-én szenteltetett föl nagymise után a bazilikának második (57 mázsás) harangja sz. Adalbertnek, sz. István megkeresztelőjének tiszteletére. A szertartást az összes esztergomi papság kíséretében személyesen ő eminentiája a bíbornok, Magyarország primása végezte,

*) Dicsérve a jó szándékot, meg kell jegyeznünk, hogy a tanuló-ifjak föléptetésének illetékesebb helye az iskola. Szerk.

ki, mintán ezen egyházi actus megtörténte felett az oklevél ft. S z a b ó kanonok ur által felolvastatott, a szertartás után a nagy számban megjelent hívekhez fordulva. az okhoz a legbensőbb kegyeletre ragadó rögtönzött alkalmi beszédet intézett. Észrevehető volt a belső megindulás, mely a példás buzgóságu egyházfőt e szertartás és beszéd közben áthatá, s méltán elérzékenyültek a hívek is, midőn a herceg-prímás megilletődve emlékeztén vissza azon viszontagságokra, miket a magyar nemzet a magyar Sionnal egyetemben átélt, — azon imaszerű ohajtást fejezte ki: vajha az ország ezen főegyházának s templomának öt harangja a világ végeig a hívek vallásos épségét, a nemzet boldogságát, a népek egyetértését, a haza nagyságát s a koronás király dicsőségét hirdethesse! (P. H.)

— **„Temetési Gyászénekek a szokásos egyházi imák- és szertartásokkal. Szerkesztők és kiadók G ar a y Alajos, S o h l y a Antal és E n g e s z e r M á t y á s. 8-dr. VIII és 167 l. Ára 1 frt 50 kr. a. ér.**

E mű megjelenése következőleg van indokolva az előszóban: „Ha a magyar népnél szokásban levő bucsuztatókat vizsgáljuk, fölitaláljuk-e, kérdem, bennök azt, mit hajdan a halotti beszédek tartalmaztak, melyeket pedig pótolni akarnak? foglalnak-e magukban általában véve egyes keresztény erények kiemelését és hitigazságokat? buzdítanak-e a jóra s nemésre? ... Sajnosan tagadólak kell válaszolnunk, minthogy a szokásos bucsuztatók a nemzetség és rokonság, sógoráság és komaság egész lajstromát foglalják ugyan magukban, de egy épüle es gondolatot, egy üdvös eszmét alig. S mi még rosszabb, az, miszerint ezek rögtönzötté, nem egyszer nevetségessé válnak, s hogy ne is említem, az érintett nemzetségi névjegyzék hosszas elősorolásában bizonyos büszkeség, vétkes dicsékvés rejlik. Hiuság a sirhalmok között! Valjon helyesen volt-e ez? megengedheti-e ezt továbbra mind az egyház szelleme, mind a nemzeti haladás és műveltség? Amaz ha elűrté is, soha sem helyeselhetette a visszaélést; emez csak szegényepírral hallgathatná továbbá is ama bucsuztatókat. Nem állhatván pedig meg a régi, helyette újabb jobbat, célszerűbbet nyújtani a hívek kezeibe szent kötelesség.”

Hogy a kitűzött ézelnak a „Temetési Gyászénekek“ tisztelt szerkesztői és kiadói, mint még e téren jégzőrők, csakugyan megfeleltek, szakértők helyesítő ítélete után állíthatjuk. Dícséretre méltó a dallamok egyszerűsége, könnyű hajlékonysága és szép tartalma; miért is a nép között könnyen meggyökerezhetnek. Különösen kiemelendő a dallamokban élőmlő nemzeti szellem, mely a magyar népéletből foly. A gyászénekek közt vannak két, három és négy hangra szerettek is; nevezetesen a négyhangnak közt egy a Széchenyi halálára Zsaskovszky Endrétől, s egy másik, főpásztor halálára Engeszer Mátyástól. — Ajánljuk e művet, mint korszerű s nélkülözhetlen kézikönyvet minden kántor-tanító ügyelmébe.

— Cochinchinából igen szomorú tudósítások érkeznek. Saigont, s e város környékét kivéve, hol franczia őrsereg létezik, a keresztények az egész birodalomban a legkegyetlenebbül üldözöttek. Turót egészen föladták. Az anamita keresztények kínoztatnak, megégettetik, fölkoncoltatnak. Tíz hónap alatt több mint 15 bennszülött áldozár martíromságot szenvedett. A király, ugy látszik, el van határozva a francziák és spanyolok iránti gyűlöletből az összes keresztényeket kiirtani; mert, ugy mond egyik legújabb rendeletében, ha egy keresztény sem fog létezni, a francziáknak nem lesz többé nálunk mit keresniök. A tartományban iszonyu éhség dühög. (Kath. Blätter aus Tirol.)

Falusi tanácsadó.

85. Többet használ a jámbor gyermeknek egy intés, mint a vassóttak száz botlítás.
86. A háladatlan megkeményíti a legirgalmasabb szívet is.
87. A ki egy jótéteményt meghálál, többre is méltóvá teszi magát.
88. Vasárnap dolgozni annyi, mint önnön kárát keresni.
89. Az angyalok egy bűnért már hatezer év óta szenvednek:

mi vár rád, ki talán hatezerszer is megbántottad Istenedet, itélőbiródat?

90. Szeresd, becsüld szülődet, ha ohajtod, hogy sokáig éljenek: az öröm hosszabbítja, a keserűség rövidíti a szülők életét.

91. A dusszadag szegényen, a szegény Lázár gazdagon ment a más világra. A pénz sirig, az erény Isten trónusáig kísér.

Szent-István-Társulati ügy.

Szent-István-Társulati rendes új tagok és előfizetők:

Pesten: t. ez. V e z e r l e Zsigmond jogtudor; tek. J o r y Ferenc ügyvéd Budán; tek. M a c z a n e k Vincze; tek. L e d n i e z k y Mihály; tek. B o t t l i k Lajos, ngs. Szentiványi Károly, tek. T h a i s z Elek, tek. P a p p László (előfizető); tek. H u t i r a y L u k á c s Sándor szerkesztő; t. ez. T h a n Mór festész; nt. T h o t h István sz.-f.-r. áldozár Zágrábban; tek. L é v a y Henrik magy. bizt.-társ. vezérő igazgatója.

Esztergom érseki megyében: D u n a s z e r d a helyi casino; S o m o r j a i mestergyülekezet; tek. O l g y a y Jeromos, tek. O l g y a y Titusz, tek. O l g y a y Miklós birtokosok Olyán; tek. F a r k a s Lajos birtokos Tonkaházán; t. ez. K ö h l e r Károly tanító Szakolezán; nt. B e r z á k Antal plebános Batonyán; P e t ő e z Dezső iskola-növendék N. Szombatban; nt. F r i e d r i c h József káplán Pozsonyban; mélt. H u n y a d y Sarolta grófnő Pozsonyban; tek. G y ü r k y Medárd urb. tszéki tanácsos Szent-Miklóson.

Kalocsai érseki megyében: tek. S k o t i e s János mérnök Zentán; tek. K ö b e r József urad. mérnök Kalocsán; nt. K o v á c s i e s Károly vaskuti káplán; t. N é m e t h Emil s.-f.-r. növendék; t. ez. S m e r h a Ferenc topolyai tanító; t. U t r i Melanius sz.-f.-r. növendék; tek. B a j s a i V o j n i c s Zsigmond birtokos.

Egri érseki megyében: nt. S z a n i e s Jusztin sz.-bazil-r. áldozár Máriapócsen; t. ez. D o b s a Imre nevelő Tisza-Kürtön.

Besztercebányai egyházmegyében: t. K i s s József papnövendék; tek. T h o t h Leonard ügyvéd Körmezön; t. ez. R i c h t e r István tanár.

Csanádi egyházmegyében: t. ez. K o v á c s István építész, tek. T á f a i János mérnök Szegeden; Szeged alsóvárosi Máriatársulat; tek. B a s a János urad. ügyész Algyőn; t. ez. K o v á c s Albert gyógyszerész, t. ez. K o v á c s Nándor tanító Szegeden.

Diakovári egyházmegyében: tek. H i d e g h é t y Antal urad. kormányzó Bogdanócson.

Erdélyi egyházmegyében: mélt. gr. L á z á r Kálmán Berzenczen; tek. K o v á c s Samuel es. k. osztályfőnök K.-Fehérvárt.

Győri egyházmegyében: t. K a v á l l Lőrincz, B e r i a k o v i c s János, K h ö l y Antal, F r i e d r i c h Otto, M a j e r Lajos papnövendékek; nt. L e g é n y Ádám eszterházi káplán; tek. K i s s Lajos ügyvéd (előfizető) Némethkén.

Szepesi egyházmegyében: ft. C h l e b á k Mihály esperes, I u b i ő i plebános; nt. C h m e l E n d r e jurgói plebános; nt. K l e i n László szentmiklósi káplán.

Kassai egyházmegyében: m. báró V e c s e y Sarolta Bodrogszerdahelyen; tek. C z i r b e s z István városi főorvos Eperjesen; nt. M i n á r e s i k József káplán Sörvizen; S z m r e e s á n y i Pál gym. tanuló, tek. T i z e d i Miklós hátes ügyvéd Eperjesen.

Nyitrai egyházmegyében: tek. N o r d r o v i e z k y István birtokos.

Szathmári egyházmegyében: tek. B o e r Gusztáv birtokos Mezöpetriben; tek. H e r c h e n r i t t e r Albert bányafölgyelő; t. ez. B u z á t h Simon gyógyszerész Sűgesen; t. ez. R o m a n Ferenc Munkácsen.

Váczi egyházmegyében: mélt. gr. V i c z a y Károly Rákospalotan; tek. I v á n k a Imre birtokos Farmason; t. ez. L e c h n e r Benedek tanító Alattyánban.

Veszprémi egyházmegyében: t. ez. M e d g y e s y Lajos utibiztos Keszthelyen; t. ez. S z é l e s József

tisztartó Marczaliban; t. cz. Fülöp Mór ispán Mogyoródon; tek. Domaniczky Boldizsár birtokos Csákányban; t. cz. Micheller Ferencz számtartó Merenyén; Keszthelyi pr. r. társház; t. cz. Czerhák Károly sz.-b. tollnok Pacsán.

Könyvhirdetés.

A Szent-István-Társulat ügynöki hivatalában (Lipót-utca, 8. sz. a.) vagy Hartleben K. A. könyvkereskedésében a következő iskolai könyvek rendelhetők meg:

1) „**Compendium Systematis Theologiae Moralis.** Authore Josepho Kovács.” Három részben. Az első rész ára: 70 kr., a másodiké 1 frt 5 kr., a harmadiké 1 frt 40 kr. a. ér.; összesen: 3 frt 15 kr. a. ér.

2) „**Historia Revelationis Biblicae.** quam concinnavit Joannes Nep. Pollák, almae dioecesis Quinqueecclesiensis presbyter.” Tomus I. Historia Revelationis Biblicae in Antiquo Foedere. (Ára: 1 frt 50 kr. a. ér.) — Tomus II. Historia Revelationis Biblicae in Novo Foedere. (Ára: 1 frt 5 kr. a. ér.) — Mind a két kötetnek ára összesen: 2 frt 55 kr. a. ér.

3) „**A kath. Religio tankönyve.** Martin Konrad után német eredetiből fordította Mester István.” Két kötet. Egy-egy kötetnek ára: 1 frt 40 kr. a. ér.

4) „**Liturgika,** vagyis a kath. egyház szertartásainak magyarázata. Frenel Ince után német eredetiből Magyarországra alkalmazva realiskolák, gymnasiumok és magánosok használatára.” Ára: 88 kr. a. ér.

5) „A magyar irodalom ismertetése a legrégibb időkől napjainkig. **Olvasókönyv a felsőbb tanodák használatára.** A Szent-István-Társulat megbízásából készítette Lonkay Antal.” Két kötet. Az első kötet ára: 2 frt 10 kr. a. ér.; a második köteté: 2 frt 45 kr. a. ér.

6) „**Nagy Katekizmus** kath. tanulók számára a városi iskolákban. A Religio történetének rövid vázlatával. Az egri érseki hatóság jóváhagyásával.” Ára: kötetlen 35 kr., kötve 45 kr. a. ér.

7) „**Közép Katekizmus** kath. tanulók számára a városi iskolákban. A Religio történetének rövid vázlatával. Az egri érseki hatóság jóváhagyásával.” Ára: kötetlen 22 kr., kötve 30 kr. a. ér.

8) „**Kis Katekizmus** kath. gyermekek számára. Az egri érseki hatóság jóváhagyásával.” Ára: kötetlen 12 kr., kötve 16 kr. a. ér.

9) „**Elemi Katekizmus** kath. kezdő tanulók számára. Az egri érseki hatóság jóváhagyásával.” Ára: kötetlen 4 kr., kötve 6 kr. a. ér.

10) „**Keresztény** kath. tudomány vagy katekizmus. A főmagasságu bíbornok és herceg-primás érseki jóváhagyásával. Ára: kötetlen 11 kr., kötve 14 kr. a. ér. Ugyanez német és tót nyelven külön kapható, a magyarral ugyanegy áron.

11) „**Bibliai történet** nagyobb gyermekek számára. Roder Alajostól. Palaestina, vagy a Szentföld leírásával s térképével.” Ára: kötetlen 42 kr., kötve 53 kr. a. ér.

12) „**Bibliai történet** középkori gyermekek számára. Roder Alajostól. A szöveget magyarázó képekkel.” Ára: kötetlen 21 kr., kötve 28 kr. a. ér.

13) „**Bibliai történet** kisebb gyermekek számára. Roder Alajostól. Képekkel.” Ára: kötetlen 18 kr., kötve 21 kr. Ugyanez német, tót és illyr nyelven külön kapható, a magyarral ugyanegy áron.

Az 6, 7, 8 és 9-ik szám alatti Katekizmusok az egri érseki lyceumi könyvnyomdában is megszerezhetők.

A nagyobb mennyiségben vevőnek, ha készpénzzel fizet, jár 25, ha pedig hitelben vesz, 15 százalék.

Pályázatok. I. A Csongrád megyébe kebelezett Szentos városában megürült kath. kántori állomásra jövő aug. hó 24-ére pályázat hirdetik. Ezen állomás jövedelmei következők: tisztességes lakásból kivül 59 holdból álló egész telek tanyaföld mintegy 32 holdnyi járandósággal; a párbéri illeték megváltása fejében a kath. községtől 63 frt a. ér.; stolaris illetményül minden egyházi funtiótól egyenkint 21 kr.; énekes sz. mise alatti énekléstől 42 kr. Deputatum fejében a várostól a) 1 mázsa marhahús; b) 25 font faggyu; c) 2 öl kemény tűzifa. Segedelemképen az uradalmi pénztárból 4 ft 20 kr. a. ér. — A pályázni kívánók folyamodványukat a szükséges bizonyítványokkal felszerelve a kitűzött napig az illető kath. község előjáróhoz benyújtják, és ugyanaz említett napon a helyszínén megjelenjenek. Kelt Szentesen, július 16-án 1860.

A kath. község előjárósága.

II. A Zichyházi plebánia fiók-egyházában, Ürményházán (Bánátban) 300 tiszta r. kath. lelket meghaladó magyar községben, a tanító-kántori állomás megürülvén, erre esőd nyitattik. Évi fizetés: szabad lakás- és stolaris járulekon kivül még 105 frt a. ér., 65 p. m. buza, 1 1/2 öl tűzifa, 6 öl szalma, az uradalom részéről 2 1/2 hold, a községtől 1 hold szántóföld, melyet a község tartozik megmunkálni. Tanítási nyelv kizárólag magyar. Ezen állomást elnyerni ohajtók a magyar nyelv tökéletes tudásáról, tanítói képességökről, az egyházi és bucsuztatási énekekbeni, orgonakezelésbeni jártasságukról, nem különben tiszta, erkölcsi és politikai viseletökről szóló bizonyítványokkal folyamodványaikkal szokott módon folyó évi augusztushó utoljáiig alulirhoz Zichyházára (Bánátban) bérmentesen benyújtják. — Utolsó vasuti állomás és posta: Moraviczsa. Kelt Zichyházán, jul. 12-én, 1860.

A krassói főesperesség, és a verseczi kerületi tanfelügyelőség.

Kegyes adományok.

Pápa 6 szentsége részére az egri egyházmegyei hivatalnál begyűlt újabb adakozások: Szele Gábor érseki titkoknok 10 frt; Begovesevich Robert érseki titkoknok és szentszéki jegyző 10 frt; Zsendovics József egyházmegyei hivatali levéltárnok és igató 10 frt; Tárkányi József egyeki plebános 10 frt; a gyöngyösi r. kath. hívek 39 frt; a nagy-kállói esperesi kerület némely lelkésze pótlólag 14 frt; Takács György szíjgyártó mester Miskolczen 2 frt; a nagy-kürüi iskolás gyermekek 3 frt 54 kr.; az apátfalui esperesi kerület részéről 5 frt; a polgári esperesi kerület némely lelkésze utólagosan 7 frt 65 kr.; a solymosi hívek 2 frt; a gyöngyös-halászi hívek 9 frt; Nagy Klára, Kovács Jánosné egri lakos 5 frt a. ér.

Szent-István-oltárra: ft. Munkácsi Sándor esp. és plebános ur Huszton (Ürményi felett) mondott emlékbeszéd 25 példányáért) 5 frt a. ér.; nt. Balassy Endre hittanár Kalocsán (Ürményi felett) mondott emlékbeszéd 92 példányáért) 18 frt 40 kr. a. ér.

A chinai gyermekek számára: Ferenczy Mária, Ferenczy Béla, és Ferenczy Leonka, az Egerleán levő Jézus-gyermekseg-társulat tagjai 3 frt.

Szerkesztői figyelmeztetés.

Tiszteletteljesen fölkéretnek, kik a „Katholikus Néplap” július—decemberi folyamára még előfizetni szándékoznak, hogy ez iránt minél előbb intézkedni sziveskedjenek, miután költség-kiméltés tekintetéből számos fölösleges példányok nem nyomathatók.

A t. cz. előfizetőknek nem sokára a Szent-István-Társulat elnöke, gróf Károlyi István ő méltósága díszes könyomatu arczképével kedveskedendünk.